

Skráseting sum amboð

Mikukvøldið kl. 20. fer Pál Weihe, yvirlækni, at halda fyrilestur í Nóatúni um at skráseta heilsuviðurskipti á teldu

Pál Weihe, yvirlækni á arbeiðsmeðsmedisnari, fer í almenna fyrilestri sínum mikukvøldið í Nóatúni at gerða frá, hví hann heldur, at sjúkrarhúsvirkið skal skráseta meira á teldu

Ávís móttøða hevur verið millum læknar og leikfólk móti at skráseta upplýsingar um sjúklingar á teldu. Summi hava ført fram, at hetta forðar fyri, at sjúklíngarnir kunnu verja anonyminir.

Men Pál Weihe, yvirlækni á deildini fyri arbeiðs- og almennaheilsu, hevur aðra fatan. Hann heldur, at slík skráseting tænar bæði læknasíndaligari granskning og fyrisingini, tí við teldum ber til at halda skil á og kanna tað ógvuliga stóra tilfar, sum starvsfólk í heilsuverkinum dagliga framleiða, um heilsuviðurskipti.

Uttan teldur tekur hetta arbeiði so nógvna tíð, at tað ofta ikki verður gjørt. Tað r spell, tí væl kundi tað hent, at okkurt serstakt heilsufyrbrigdi fanst hjá føroyingum, sum hava búleikast her rættiliga avbyrgdir frá umheiminum, og sum hava havt serlig lívsfor, sigur Pál Weihe.

Pál Weihe sigur, at tá Fróðskaparsetrið heitti á hann um at halda fyrilestur um telduskráseting í heilsuverkinum, kundi hann ikki annað enn játta, tí hann kundi ábyrgd av tí skráseting, sum so smátt er byrjað.

Pál Weihe leggur ikki fingrarnar ímillum at hann er fyri at skráseta á teldu, tí skráseting er hent arbeiðs- amboð í sjúkrarhúsvirkinum. Skráseting skal bara haldast innan fyri teir kamar, sum lógin um almennar skráir setur, og vit skulu hava eitt væl virkandi skrásetingarfólk, heldur Pál Weihe.

P-talið

Ikki er loyvt at nýta p-talið í skrásetingini. Tað hevði verið betri, heldur Pál Weihe, tí sjúklingarnir eru væl torførari at kenna aftur, tá teir verða skrásettir undir einum tali enn undir navni.

Skráseting hevur einki at gera við at fáa at vita, hvat ávísu persóni bagir. Skráseting kann meira nýtast fyri at fáa meira at vita um heilsuviðurskiptini í landinum. Sum arbeiðsmedisnari hevði eg hildið tað verið gott at kunna fingið upplýsingar um t.d. ryggja-skaðar, sum eftir míni fatan er størsti skúlanæmingar til Føroya. Her skulu tey verða til 11. november.

Hesi fyra eru tey útvaldu, sum í ár fingið høvi at koma gjøgnum norðurlendsku Nord Plus Junior skipanina til Føroya. Nord Plus Junior er eitt royndartiltak, sum Norðurlandski Ráðharrastovnurin fíggar. Nord Plus Junior er fyri aðru ferð í ár, og fyrils er samtykt at hava tiltakið fram til 1993. Endamálið er at geva ungdomi møguleikan at seta seg inn í viðurskiptini í øðrum norðurlandi.

Í fjør vóru fyra føroyskir skúlaungdómur í Íslandi, og íslendingar í Føroyum. Samstundis sum tey fyra eru komin úr Noregi, eru fyra føyingar í Noregi.

Merete, Jon-Erik, Karsten og Kristina ganga øll í framhaldsskúla í Oslo. Meðan tey eru í Føroyum ganga tey ávikavíst í 1. og 2. g í Hoydølum.

Teimum fyra dómur væli í Føroyum. Floksfelagarhír tóku væl ímóti teimum, og eingin teirra hevur kett seg á vitjanini.

Kristina, Jon-Erik, Merete og Karsten, sum koma úr framhaldsskúla í Oslo, eru væl nøgd við vitjanina í Føroyum, sjálvt um tiltakið kundi verið betur fyrirreikað

Strangari í Noregi

- Vit koma higar fyri at læra um Føroyar, siga norsku ungfólkini Jon-Erik, Kristina, Merete og Karsten, sum í trýggjar vikur skulu ganga í studentaskúlanum í Hoydølum

Mánadagin 21. oktober komu fyra norskir 16 og 17 ára gamlir skúlanæmingar til Føroya. Her skulu tey verða til 11. november.

Hesi fyra eru tey útvaldu, sum í ár fingið høvi at koma gjøgnum norðurlendsku Nord Plus Junior skipanina til Føroya. Nord Plus Junior er eitt royndartiltak, sum Norðurlandski Ráðharrastovnurin fíggar. Nord Plus Junior er fyri aðru ferð í ár, og fyrils er samtykt at hava tiltakið fram til 1993. Endamálið er at geva ungdomi møguleikan at seta seg inn í viðurskiptini í øðrum norðurlandi.

Í fjør vóru fyra føroyskir skúlaungdómur í Íslandi, og íslendingar í Føroyum.

Samstundis sum tey fyra eru komin úr Noregi, eru fyra føyingar í Noregi.

Merete, Jon-Erik, Karsten og Kristina ganga øll í framhaldsskúla í Oslo. Meðan tey eru í Føroyum ganga tey ávikavíst í 1. og 2. g í Hoydølum.

Teimum fyra dómur væli í Føroyum. Floksfelagarhír tóku væl ímóti teimum, og eingin teirra hevur kett seg á vitjanini.

Men sum skilst, er tiltakið heldur illa fyrirreikað. Hvør so ábyrgdina av tí.

Tá tey komu til Føroya,

vóru tey ikki greið yvir, at flogvøllurin lá so langt frá Havnini, hagar tey skuldu. Tíbetur vóru vertsfólkini hjá einum teirra komin á flogvøllin at taka ímóti, og hesi kundu so siga teimum, at tey skuldu fara við bussi til havnar, har hini vertsfólkini stóð til reiðar at taka ímóti.

Og tá tey komu í Hoydølur, var onkur lærari, sum als ikki visti, at norskir næmingar skuldu koma í flokkinn at ganga í trýggjar vikur.

Tey fyra eru kortini væl nøgd, sjálvt um tað hevði verið betri at verið betur fyrirreikað.

Væl móttikin

Men væl gekk at falla til í Hoydølum. Útlendingar, sum koma higar at ganga í skúla, hava ein trupuleika, sum føroyingar ikki hava, tá teir fara til Noregs, Sørkis ella Danmarkar, nevniliga málið. Men floksfelagarhír í Hoydølum hava verið beinasamir og hava hesar dagarnar tosa danskt í tímunum, so tey eisini kunnu fáa nakað við í undirvísingini. Tey hava fylgt undirvísingini í teimum flestu tímunum, men onkrir tímar eru, sum ikki siga teimum

nakað. Tá plaga tey at lesa uppá tað, tey missa við at vera burtur frá skúlanum í Oslo.

Strangari í Oslo

Skúlin her er nógv øðrvísi enn í Oslo, halda tey. Tað er nógv strangari hjá teimum í Oslo. Har ber t.d. ikki til at koma dreivandi ov seint í skúla. Men okkurt er betri her. Eftir teirra tykki tosa lærarar og næmingar fríari saman her, sjálvt um tað kann vera ymist frá lærara til lærara. Tey halda annars ikki, at nógv verður gjørt her við at diskutera. Tað eru tey von heimanifrá.

Tað er eitt sindur avmarkað, hvat tey hava upplivað út yvir skúlagongina í Hoydølum. Tey hava verið í Kirkjubø, ein hevur verið í Saksun, og ein á Sandi, har tey høvdu flett. Tað hevur alt verið saman við teimum, sum tey búgva hjá.

Um kvøldið plaga tey fyra at vera saman. Lítið og einki hava tey verið í býnum saman við føroysku floksfeløgnum. Tey hava verið til konsertir í Norðurlandahúsinum, men lítið er at fara til í býnum, halda tey, so ofta hava tey bara sitið heima og prátað, sæð onkran videofilmar.

Ein av vertsfamiljunum hevur syrgt fyri, at tey fáa høvi at hitta Maritu Petersen, landsstýrskvinnu í skúlamálum.

Tað hevði verið betri, um onkur skrá var lógð, so vit fingi meira at vita og lærdu meira um landið. Men tað bílar kortini ikki. Tað ræður bara um at vera opin og sjálv taka sær um reiggj fyri at læra nakað, halda tey.

Annars halda tey tað vera eitt sindur harmiligt, at føroysku skúlaungdómarnir eru í Noregi, meðan tey eru her. Tað hevði verið betri, um føroyingarnir kundu farið til Noregs, tá tey fara heim aftur, tí so kundu tey lært meira av hvørjum øðrum.

Men saman um tikið eru tey nøgd við vitjanina. Tað verður óivað eitt tak at faa floksfelagarhír í Oslo aftur í skúlingum, tí tey hava mist nakað við at vera burturi. Men so hava tey lært nakað annað í staðin. Og tað fara tey at siga frá í skúlanum, har tey skulu halda fyrilestur og vísa myndir, tá tey í næstu viku koma aftur í sína vanligu skúlagongd.

randi